Dilluns 5 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 14,21-26): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui té els meus manaments i els guarda és el qui m'estima. I el qui m'estima, és estimat pel meu Pare; i jo l'estimaré, i jo mateix em manifestaré a ell».

Li diu Judes, però no l'Iscariot: «Senyor, i què ha passat que t'hagis de manifestar tu mateix a nosaltres i no al món?». Respongué Jesús, i li digué: «Si algú m'estima guardarà les meves paraules, i el meu Pare l'estimarà, i vindrem a ell i farem estada en ell. El qui no m'estima no guarda les meves paraules. I la paraula que sentiu no és meva, sinó d'aquell que m'ha enviat, el Pare.

Us he parlat d'aquestes coses estant amb vosaltres. Però el Paràclit, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, ell us ensenyarà totes les coses i us recordarà tot el que us he dit».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El Paràclit, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, ell us ensenyarà totes les coses i us recordarà tot el que us he dit»

Mn. Norbert ESTARRIOL i Seseras
(Lleida, Espanya)

Avui, Jesús ens mostra el seu immens desig de què participem de la seva plenitud. Incorporats a Ell, estem en el doll de vida divina que es la Santíssima Trinitat. «Déu és amb tu. En la teva ànima en gràcia, hi habita la Trinitat Beatíssima. —Per això, tu, a pesar de les teves misèries, pots i has d'estar en contínua conversa amb el Senyor» (Sant Josepmaria).

Jesús assegura que estarà present en nosaltres per la inhabitació divina en l'ànima en gràcia. Així, els cristians ja no som orfes. Ja que ens estima tant, tot i que no ens necessita, no vol prescindir de nosaltres.

«Qui té els meus manaments i els guarda és el qui m'estima. I el qui m'estima, és estimat pel meu Pare; i jo l'estimaré, i jo mateix em manifestaré a ell» (Jn 14,21). Aquest pensament ens ajuda a tenir presència de Déu. Aleshores, no hi caben altres desigs o pensaments que, si més no, de vegades, ens fan perdre el

temps i ens impedeixen complir la voluntat divina. Heus aquí una recomanació de sant Gregori el Gran: «Que no ens sedueixi l'afalac de la prosperitat, perquè és un caminant neci aquell que veu, durant el seu camí, prats deliciosos i s'oblida d'allà on volia anar».

La presència de Déu en el cor ens ajudarà a descobrir i realitzar en aquest món els plans que la Providència ens hagi assignat. L'Esperit del Senyor suscitarà en el nostre cor iniciatives per a situar-les al cim de totes les activitats humanes i fer present, així, el Crist al capdamunt de la terra. Si tenim aquesta intimitat amb Jesús arribarem a ser bons fills de Déu i ens sentirem amics seus en tot lloc i en tot moment: al carrer, enmig del treball quotidià, en la vida familiar.
Tota la llum i el foc de la vida divina s'abocaran sobre cadascun dels fidels que estiguin disposats a rebre el do de la inhabitació. La Mare de Déu intercedirà —com mare nostra que és— per a endinsar-nos en aquest tracte amb la Santíssima Trinitat.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Que quan Ell vingui trobi oberta la porta del teu estatge, obre-li la teva ànima, eixampla l'interior de la teva ment perquè pugui contemplar en ella riqueses de rectitud, tresors de pau, suavitat de gràcia» (Sant Ambròs)

- «Jesús anuncia la vinguda de l'Esperit que abans de res ensenyarà als deixebles a comprendre cada vegada més plenament l'Evangeli, acollir-lo en la seva existència i a fer-lo viu amb el testimoniatge» (Francesc)

- «L'Esperit i l'Església cooperen a manifestar el Crist i la seva obra de salvació en la litúrgia. [que] (...) és Memorial del misteri de la salvació. L'Esperit Sant és la memòria viva de l'Església» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.099)